

VARÁZSOLTAK A SZÍNPADON A ZK HALLGATÓI¹

A varázsfuvola – Mozart operája 75 percben című darab volt a Debreceni Egyetem magánének szakos hallgatóinak idei vizsgaelőadása, mely a tavalyi Offenbach: Hoffman meséihez hasonlóan hangos sikert aratott. A hallgatók számára fontos mérföldkő volt a fellépés, hiszen egy modern színházi környezetben, minden elemében klasszikus művet kellett a legjobb tudásuk szerint elénekelniük.

Különleges operaelőadáson bizonyították tehetségüket a Debreceni Egyetem Zeneművészeti Kar magánének szakos hallgatói a Csokonai Fórum Latinovits termében. Az egyetem és a teátrum együttműködésében 2026. február 20-án és 21-én mutatták be Wolfgang Amadeus Mozart egyik legismertebb kétfelvonásosát, A varázsfuvolát, mely egyben a hallgatók vizsgaelőadása is volt. Ezúttal háromszor is színpadra álltak az egyetemisták. Először gyerekek előtt játszottak, majd vegyes összetételű, végül pedig felnőtt publikum előtt adták elő a világhírű darab különleges változatát zenei és színészi karaktereket megformálva, dramaturgiailag végig vezetve Mozart művét.

A Zeneművészeti Kar és a színház régóta ápol szoros szakmai kapcsolatot, ez a kezdeményezés, mely révén a magánének szakos hallgatók a Csokonai Fórumban vizsgázhatnak, ennek a kollaborációnak a csúcspontja. Az énekes hallgatók szakmai tapasztalatszerzését és gyakorlati tudását elmélyítő együttműködés tavaly indult útjára Offenbach: Hoffmann meséi című művének premierjével.

¹ <https://hirek.unideb.hu/varazsoltak-szinpadon-zk-hallgatoi>. További fotók az előadásról a link megnyitása után érhető el az utolsó illusztrációra kattintva!

Bátori Éva egyetemi docens, a Debreceni Egyetem Zeneművészeti Kar Magánének Tanszék vezetője a hitek.unideb.hu-nak elmondta: a fiatalok megismerhették a rájuk váró pályát és a színház hangulatát.

– Hatalmas sikerük volt, legalább nyolc alkalommal kellett kimenniük a színpadra az előadások után, akkora vastaps jutalmazta a teljesítményüket. Számomra is nagy élmény volt, hogy láthattam, hogyan válnak a fiatalok saját kereteik között profikká. Ez az együttműködés a Csokonai Színházzal és a Kodály Filharmóniával egy kincs, hiszen a hallgatók a színpadon tapasztalhatták meg, milyen az igazi opera – emelte ki a tanszékvezető.

A darabot *Vranyecz Artúr*, a Magánének Tanszék művésztanára, a Debreceni Egyetem Előadóművészeti Intézetének vezetője rendezte. Mint mondta: nagy kihívással kellett szembenézniük a hallgatóknak, hiszen a klasszikus művet már nagyon sokan és többféleképpen előadták, így fel kellett nőniük a feladathoz.

– Az alapképzésben és mesterképzésben részt vevő hallgatókból egy teljes szereposztást sikerült színpadra állítani. Ez egy olyan klasszikus mű, amivel szakmai szempontból mindenképp találkozniuk kell a fejlődésük érdekében, ezzel együtt megtapasztalhatták a színházi körülményeket, legyen szó felkészülésről, előadásról, arról a kihívásról, ami rájuk vár a jövőben. Rendkívül komplex tudásra tettek szert, hiszen az énektechnikán túl az előadóművészeti attitűd és a színpadi munka elsajátítása, a szigorú próbarend betartása terén is kiemelkedően teljesítettek – tette hozzá a rendező.

Az egyetemisták szakmai kiteljesedését, élményekben gazdag örömjátékát a Kodály Filharmonikusok tizenegy tagja segítette. Az előadást *Török Géza* Liszt Ferenc-díjas karmester vezényelte, aki szerint öröm volt nézni, ahogy a hallgatók próbáról próbára egyre jobbak és magabiztosabbak lettek.

– Óriási fejlődésen mentek keresztül a fiatalok, a próbafolyamat kezdetétől sikeresen leküzdötték a félelmüket. Mivel még nem szerepeltek ilyen nagy színpadon, hatalmas pozitív lökést adott számukra a szereplés és tapasztalatszerzés, nem is beszélve arról, hogy elsőéves egyetemisták is tagjai voltak a szereposztásnak. A hallgatók szakmai hozzáállása, elhivatottsága, a szereplés iránti vágy lendítette előre őket, láthatóan élvezték is a produkciót – értékelt *Török Géza*.

A kihívás mellett hálás feladat is volt a vizsgázó hallgatóknak a darab, akik életre keltették a hős herceget, a királynőt, királylányt, a vad sárkánykígyót, udvarhölgyeket, gonosz szerecsent, pincemély hangú főpapot, varázslatos, álomszerű világban teremtettek egyensúlyt a játékos vidámság és a szakmai komolyság között.